

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stillere Göre Akademik Başarılarının Araştırılması

Nedim Serhat YILDIRIM¹, Ömer SİVRİKAYA²

Özet

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 07.08.2019

Kabul Tarihi: 19.09.2019

Online Yayın Tarihi:
19.09.2019

Anahtar Kelimeler

Öğrenme Stilleri, Kolb
Öğrenme Stilleri, Kolb
Öğrenme Stili Envanteri

Bu araştırma, Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Öğrencilerinin Kolb Öğrenme stilleri kullanılarak kendilerine özgü öğrenme stillerini ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada katılımcıların öğrenme stillerine göre başarıları incelenmiştir. Yapılan bu çalışmaya 2014-2015 öğretim yılında öğrenim gören 80 öğrenci dahil etmiştir. Veri toplama aracı olarak Askar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye çevrilmiş olan Kolb Öğrenme Stili envanteri (OSE) kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik ve Ki-Kare Bağımsızlık Testi kullanılmıştır.

Araştırma bulgularına göre, beden Eğitimi öğretmen adaylarının daha çok değiştiren ve ayrıştıran öğrenme stilini tercih ettiği saptanmıştır.

Research of the Academic Achievements of the Students of the Department of Physical Education and Sports Teaching According to Their Learning Styles

Abstract

Article Info

Received: 07.08.2019

Accepted: 19.09.2019

Online Published:
19.09.2019

Keywords

Learning Styles, Kolb
Learning Styles, Kolb
Learning Style Inventory

In this research, The Mugla Sitki Kocman University Physical Education and Sports Department students' specific learning styles were investigated using Kolb Learning styles.

In the present study, surveys were applied to 80 active students in 2014-2015 academic calendar year. Students' cumulative GPA's as a function of learning styles were studied. The data were collected using Kolb Learning Style Inventory (LSI), which was translated in to Turkish by Askar and Akkoyunlu in 1993. The statistical analyses were performed through independent chi square test.

As a result of this study, it is found that physical education teacher candidates mostly preferred diverging and assimilating learning styles.

¹ Verein Kinderhauserziehung e.v Ggs Bergstraase mbh, Bensheim, Almanya

² Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

Giriş

Günümüzde eğitim alanında kabul gören bilgiyi şekillendirme anlayışına göre öğrenenlerin bilgiyi aktif olarak şekillendirme düşüncesi, öğretmen ve öğrenci rollerinde göz ardı edilmeyecek yenilikleri beraberinde getirmiştir. Bu anlayışa sahip öğreticilerin, öğrenme sürecinde her insanın öncelikle kullandığı farklı türden yol ve yöntemler bulunmaktadır. Kişilere göre farklılıklar gösteren bu öğrenme biçimi o bireyin öğrenme stili olarak görülür. Bazı araştırmacılara göre (Dunn, Beudury ve Klavas, 1989), öğrenme stili bireyin imzası gibi olup, öğrenme ortamının bilimsel yöntemlere göre seçilmesine ve düzenlenmesine önemli katkı sağlar.

Her öğrencinin en iyi öğrendiği yol, onun öğrenme stilidir. Bir öğrencinin algılamasını, çevredeki diğer insanlarla ilişkilerini ve öğrenme çevresindeki davranışlarına etki eden bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik yapısı, onun öğrenme stilini belirler. Bu, bireysel farklılıklar bağlamında iyi veya kötü öğrenme stilinin olmadığı söylenebilir. Önemli olan, her öğrencinin en uygun şekilde öğreneceği stille öğrenmesini sağlamaktır. Kefe öğrenme stilini, bir bireyin öğrenme çevresini nasıl algıladığını, onunla nasıl etkileşimde bulunduğunu ve ona nasıl tepki verdiğini gösteren oldukça dengeli bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik özelliklerin karakteristik bileşeni olarak tanımlamıştır (Açıkgöz, 1996).

Bireylerin öğrenme stilini değerlendirmek öğretme-öğrenme süreci için çok önemlidir (Silver, Strong, 1997: 22). Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi ile elde edilen bilgiler, yetişkinler için düzenlenecek öğrenme-öğretme ortamlarında nasıl bir yöntem geliştirileceği konusunda eğitimcilere yardımcı olabilir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1995: 37). Eğer bireylerin öğrenme stillerinin ne olduğu belirlenirse, bireylerin nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımı uygulanması gerektiği daha kolay bir şekilde anlaşılabilir. Böylece öğretmen öncelikle kendisi için, sonra da öğrenci için buna uygun öğretim ortamları oluşturabilir (Babadoğan, 2000: 61- 63).

Kolb (1984), öğrenme stillerini, birinin bilgiyi algılama ve işlemedeki tercih ettiği yöntem olarak tanımlamıştır. Bu tanımlama onun dört aşamalı deneysel öğrenme çemberinden oluşmaktadır. Kolb, yaşantının işlemsel dönüşümü içerisinde, bilginin nerede yaratıldığına ilişkin deneysel öğrenmenin tanımını vermektedir (Chen, Toh, Ismail, 2005: 111-124).

Öğretme stilleri ile öğrenme stillerini eşleştirmenin öğrenci başarısı üzerinde etkili olduğunu gösteren az sayıda araştırma vardır (Kolb, 1985). Kolb' un öğrenme modelinde bireylerin öğrenme stilleri bir döngü şeklindedir ve öğrenme stili envanteri ile bireylerin bu döngünün neresinde yer aldığı belirlenir. Bu döngü içinde dört öğrenme biçimi bulunmaktadır. Bunlar Somut Yaşantı (SY), Yansıtıcı Gözlem (YG), Soyut Kavramsallaştırma (SK) ve Aktif Yaşantı (AY)'dır. Ancak her bireyin öğrenme stilini belirleyen tek bir biçim bulunmamaktadır. Her bireyin öğrenme stili bu dört temel biçimin bileşenidir. Bu nedenle, bir öğrenme durumu içerisinde çeşitli durumlar bir araya getirilerek yerleştirilmiştir. Bireylerin puanlarının toplamı ile bireylerin en uygun hangi öğrenme stiline girdiği belirlenir. Bu öğrenme stilleri 'Değiştiren', 'Özümseyen', 'Ayrıştıran' ve 'Yerleştiren' dir. Bu dört farklı öğrenme stili bireyin hem baskın öğrenme stilini hem de öğrenme tercihlerini ortaya çıkarır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

Birey kendi öğrenme stillerine uygun koşullarda daha kolay ve etkili öğrenir. Aynı öğretim etkinliği bir öğrenci için mükemmel olarak kabul edilirken, diğeri için katlanılması zor bir süreç olabilir. Bu nedenle okul öğrenmelerinde kendi stillerine uygun öğrenme ortamında bulunanlar, diğerlerine göre daha başarılı olurlar (Erden ve Altun, 2006: 21-22).

Hangi yaklaşıma uygun hazırlanmış olursa olsun, yükseköğretim programlarının amacı, orta öğretimden gelen öğrenci profilini hedeflenen en üst düzeye çıkarmaktır. Ancak, günümüzde öğrencilerin dar kalıplara göre, yaratıcılıktan yoksun, düşünme gücü zayıf biçimde yetiştirildikleri ve uygulanan programların bilgi toplumunu oluşturmada yetersiz kaldığı söylenebilir. Bütün bu bilgilerden yola çıkarak, bu araştırma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Beden Eğitimi Spor ve Yüksek Okulunda okuyan Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Öğrencilerinin Kolb Öğrenme stilleri kullanılarak kendilerine özgü öğrenme stillerini ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Yöntem

Çalışmanın yöntem kısmında çalışmaya katılım sağlayan katılımcıların sayıları, cinsiyetleri ve buldukları sınıfları hakkında bilgilere, verilerin toplanmasında nasıl bir yol izlendiğine ve verilerin nasıl analiz edildiğine yer verilmiştir.

Katılımcılar

Araştırma Grubunu Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu 3. ve 4. Sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Çalışma ya 35 kadın ve 45 erkek olmak üzere toplam 80 öğrenci gönüllü olarak katılmışlardır.

Veri Toplama Aracı

Verilerin toplanması aşamasında örneklem alınan öğretmen adayının öğrenme stillerini belirlemek amacıyla Kolb (1984) tarafından geliştirilen ve Kolb (1985) tarafından yeniden düzenlenen, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkiye’de uygulanabilirliği kanıtlanan 12 maddeden oluşan Kolb Öğrenme Stili Envanteri (Learning Style Inventory) kullanılmıştır.

Envanter bireylerden kendi öğrenme stillerini en iyi tanımlayan dört öğrenme biçimini sıralamalarını isteyen 4 seçenekli 12 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte yer alan her maddedeki 4 seçenektan her biri, bir öğrenme biçimini temsil etmektedir. Bunlar: 1.Somut Yaşantı (SY), 2. Yansıtıcı Gözlem (YG), 3. Somut Kavramsallaştırma (SK) ve 4. Aktif Yaşantı (AY)’ dir. Her bir seçeneğe verilen cevaplar sonucunda, her seçeneğe ait toplam puan 12 ile 48 arasında değişir. Ancak öğrenenin öğrenme stilini belirlemek için birleştirilmiş puanlara ihtiyaç vardır. Birleştirilmiş puanlar ise, Soyut Kavramsallaştırma – Somut Yaşantı farkı ile, Aktif Yaşantı – Yansıtıcı Gözlem farkı alınarak hesaplanır. Bu işlemler sonucunda elde edilen puanlar -36 ile +36 arasında değişir. Birleştirilmiş puanlardan SK-SY den elde edilen pozitif puan öğrenmenin soyut, negatif puan ise öğrenmenin somut olduğunu göstermektedir. Benzer şekilde AY-YG den elde edilen pozitif puan öğrenmenin aktif, negatif puan ise öğrenmenin yansıtıcı olduğunu göstermektedir. Birleştirilmiş puanların kesişim noktaları, diyagram yardımı ile belirlenerek öğrenme stili bulunur.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde SPSS 19.0 istatistik analiz programı kullanılmıştır. Öğrencilerin sınıf düzeylerine göre baskın öğrenme stilleri frekans ve yüzde (%) istatistikleri ile sunulmuştur. Öğrencilerin öğrenme stilleri ile akademik başarı arasında bir ilişki olup olmadığı parametrik olmayan ki-kare bağımsızlık testi ile test edilmiştir.

Bulgular

Çalışmanın bu kısmında yapılan anket çalışması sonucunda elde edilen verilerin sonuçları ve istatistiksel karşılaştırılmasına yer verilmiştir. Çalışmaya gönüllü olarak katılan öğrencilerin demografik özelliklerini ve akademik başarılarını kapsayan bilgiler Tablo 1. de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri ve Akademik Başarıları.

Parametre	Katılımcı sayısı (N)	%
Kadın	35	56.2
Erkek	45	43.8
Toplam	80	100
Akademik Başarı		
1.80-2.00	3	3.8
2.01-2.99	63	78.8
3.00 ve üzeri	14	17.5
Toplam	80	100

Tablo 1 'de katılımcıların cinsiyetlerine göre katılım sayıları ve akademik başarı puan aralıkları ve sayıları görülmektedir. Buna göre çalışmaya katılanların % 56.2 sini kadın öğrenciler oluştururken % 43.8 ini erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Toplam 80 kişinin katılım sağladığı bu çalışmada, katılımcıların % 78.8 inin akademik not ortalamasının 2.01 ve 2.99 arasında olduğu belirlenmiştir.

Tablo 2. Öğrenme Stillerinin ve Akademik Başarıya Göre Ortalama Değerleri.

Öğrenme Stilleri	1.80-2.00 (Ort±SS)	2.01-2.99 (Ort±SS)	3.00-ve üzeri (Ort±SS)
Yerleştiren-sezgisel	26.6±5.2	27.3±0.6	30.1±1.5
Değiştiren	27.3±2.6	29.9±0.5	30.57±1.0
Özümseyen	31.3±0.8	29.3±0.5	30.9±1.2
Ayrıştırılan-uygulamalı	34.6±7.4	34.4±0.7	33.4±0.7
SK-SY	4.7±4.3	2.0 ±0.8	0.8 ±2.3
AY-YG	7.3±9.3	3.5 ± 1.1	-2.21±2.1
	Ayrıştırılan	Değiştiren	Değiştiren

SK: Somut Kavramsallaştırma, SY: Somut Yaşantı, AY: Aktif Yaşantı YG: Yansıtıcı Gözlem

Tablo 2 de görüldüğü gibi not ortalaması 2 ve üzeri olan Beden Eğitimi ve Öğretmenliği öğretmen adaylarını öğrenme stili “Değiştiren” olarak tespit edilmiştir.

Tablo 3. Öğrenme Stillerinin Akademik Başarı Etkenine Göre Ki-Kare Testi İle Analizi.

Öğrenme Stilleri	X ²	P
Yerleştiren	82.9	0.00*
Değiştiren	59.5	0.02*
Özümseyen	41.26	0.25
Ayrıştıran	58.8	0.02*
SK-SY	40.01	0.46
AY-YG	79.7	0.03*

Tablo 3’ te Akademik başarının Öğrenme stilleri üzerine etkisi Ki-Kare testi ile analiz edilmiş ve akademik başarı ile öğrenme stillerinden Yerleştiren (P<0.05, Değiştiren (P<0.05) , Ayrıştıran ve AY-YG değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklara rastlanmıştır (P<0.05).

Tartışma ve Sonuç

Öğrenme stillerinin belirlenmesinin önemi ve ne olduğu ile ilgili pek çok araştırma mevcuttur. Örneğin, Hunt (1979: 27)’a göre, “öğrenme stili, öğrencinin en iyi nasıl öğrenebileceğini ortaya koyan eğitsel koşullardır”. Öğrenme stili, öğrencinin ne öğrendiğini değil, nasıl öğrendiğini tanımlar. Öğrenme, yapılı bir yol üzerinde gerçekleşmelidir. Eğitimci ve öğretmenler, etkili öğrenme ortamlarını hazırlarken bu yapıdan haberdar olmalıdırlar (Demirkaya, 2004: 54). Scales (2000: 13)’e göre, “Öğrenme stilleri üzerine 1940’lı yıllardan bu yana pek çok araştırma yapılmış ve pek çok öğrenme stili modeli geliştirilmiştir” (Akt: Erden ve Altun, 2006). Brandt’ ın Guild ile yaptığı söyleşide; Guild, eğitimcilerin yaygın olarak kullandığı üç farklı öğrenme stili yaklaşımı olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birincisi; “kişisel farkında olma” görüşüdür. Bu aslında bütün öğrenme stili kuramlarının görüşüdür, fakat Gregorc gibi bazı eğitimciler diğerlerinden daha fazla bir şekilde bunu vurgularlar. İkincisi; “program ve öğretim süreçlerine uygulama” görüşüdür. Bireylerin farklı biçimlerde öğrendikleri bilindiğinde, çok yönlü öğretim modelleri kullanılabilir. Bu yaklaşımı benimseyen araştırmacılar, Kolb, McCarthy, Butler ve diğer bazı araştırmacılarıdır. Üçüncü yaklaşım; “tanısal bakıştır”. Bireylerin anahtar denebilecek öğrenme stili öğeleri teşhis edilir ve mümkün olduğu kadar bu öğeler bireysel farklılıklar için hazırlanacak öğretim ve materyallerle eşleştirilir. Bu yaklaşımı benimseyenler arasında RitaDunn, KennethDunn, Marie Carbo gösterilebilir (Akkoyunlu, 1995: 105-109). Morris ve McCarthy, (1990)’ e göre, “bilgiyi nasıl öğrendiğimiz hakkında iki önemli farklılık vardır. Bunlardan birincisi, bilgiyi nasıl algıladığımız ikincisi, algıladığımız bilgiyi nasıl işlediğimizdir. Her birimiz gerçekleri farklı olarak algılarız, farklı yöntemlerle zihnimize yerleştiririz. Bazılarımız hissederek, bazılarımız izleyerek, bazılarımız düşünerek, bazılarımız yaparak gerçeklerin farkına varırız” (Akt: Demirkaya, 2004).

Bu araştırmada, öğretmen adaylarının baskın öğrenme stillerinin ayrıştıran ve değiştiren öğrenme stili olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlara göre, ayrıştıran öğrenme stilini tercih eden beden

eğitimi öğretmen adaylarının, zihinsel analiz, tümdengelimci akıl yürütme ve sistematik planlama özelliklerine sahip, detaylara önem verirken, parçalardan hareketle bütünü anlamaya çalışan ancak, çabuk karar verme, odak noktasını kaçırma ve dağınık düşünme yapısına sahip, yeni fikirler, simülasyonlar, laboratuvar görevleri ve pratik uygulamaları da başarılı oldukları, özümseyen öğrenme stilini tercih eden adayların da geniş kapsamlı bilgileri anlama ve teorik modeller yaratma yeteneğine sahip, soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklanmada başarılı olan, sistematik, sıralı, mantıklı ve ayrıntılı bilgiyi tercih eden, soyut kavramlarla ilgilenirken, teorileri uygulamada daha az başarılı olan, işitsel, görsel sunumları ve ders anlatımlarını tercih ettikleri söylenebilir.

Bu araştırmadan elde edilen sonuç, Akkoyunlu ve Aşkar (1993), Kaf Hasırcı (2006), Çaycı ve Ünal (2007), Demir (2008), Duman (2008), Tuna (2008) tarafından yapılan çalışmalarda sonuçlara benzerdir. Yani öğretmen adaylarının çoğunluğu özümseyen ve ayrıştıran öğrenme stiline sahiptir. Yapılan literatür taramasında öğrencilerin öğrenme stillerine göre düzenlenen öğretimin akademik başarıya ve tutumlarına olumlu etkilerinin olduğunu ortaya koyan çok sayıda çalışmaya rastlanmıştır (Dunn, 1990; Dunn, Beaudry, ve Klavas, 1989).

Yalız ve Erişti' nin (2009) yapmış oldukları araştırmaya göre; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin %35,8'i özümleyici, % 29'u dönüştürücü, % 19,1'i ayırt edici ve %16'sı da uyum sağlayıcı öğrenme stiline sahiptir. Bu sonuç, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin büyük bir çoğunluğunun özümleyici ve dönüştürücü öğrenme stillerine sahip olduklarını ortaya koymaktadır.

Kolb'un öğrenme stilleri modeline göre ayrıştıran öğrenme stillerine sahip Sınıf öğretmenliği programı öğretmen adaylarının, zihinsel analiz, tümden gelimci akıl yürütme ve sistematik planlama özelliklerine sahip, detaylara önem veren, parçalardan hareketle bütünü anlamaya çalışan ancak, çabuk karar verme, odak noktasını kaçırma ve dağınık düşünme yapısına sahip, yeni fikirler, simülasyonlar, laboratuvar görevleri ve pratik uygulamalar da başarılı oldukları, Fen Bilgisi programı öğretmen adaylarının ise özümseyen öğrenme stillerine sahip olduğu geniş kapsamlı bilgileri anlama ve teorik modeller yaratma yeteneğine sahip, soyut kavramlar ve fikirler üzerine odaklanmada başarılı, sistematik, sıralı, mantıklı ve ayrıntılı bilgiyi tercih eden, soyut kavramlarla ilgilenen, teorileri uygulamada daha az başarılı olan, işitsel, görsel sunumları ve ders anlatımlarını tercih ettikleri söylenebilir.

Ergür (1998) tarafından yapılan çalışmada, sosyal kollarda bulunan öğrencilerin değiştiren öğrenme stilini daha fazla tercih ettikleri bulunmuştur (Aktaş ve Mirzeoğlu, 2009). Bu araştırmada da Beden Eğitimi öğretmen adaylarının tercihi daha çok ayrıştıran ve değiştiren öğrenme stilleri olmuştur.

Sonuç olarak beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettiği öğrenme stili değiştiren ve ayrıştıran olarak belirlenmiştir. Bu çalışma sonunda, öğretmen adaylarının dört ayrı öğrenme stiline sahip olduğu, çoğunluğunun ise ayrıştıran ve özümseyen öğrenme stillerini tercih ettiği düşünüldüğünde, öğretim elemanlarının, bu stillere uygun öğrenme-öğretme ortamları kurmaları gerektiği düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Açıkgöz, K. (1996). Etkili Öğrenme ve Öğretme. Kanyılmaz Matbaası, İzmir.
- Aşkar, P. & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb öğrenme stili envanteri, Eğitim ve Bilim, 87(17), 37-47.
- Babadoğan, C. (2000). Öğretim Stili Odaklı Ders Tasarısı Geliştirme, Milli Eğitim Dergisi, (147), s.61-63.
- Çaycı, B. & Ünal, E.(2007). Sınıf öğretmeni adaylarının sahip oldukları öğrenme stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. Üniversite ve Toplum, 7(3), 28 Şubat 2009 <http://www.universite-toplum.org/text.php?id=328>
- Chen, C. J. & Toh, S. C. , Ismail, W. M. F. W. (2005). A Feasible Instructional Development Model For Virtual Reality (VR)-Based Learning Environments: Its efficacy in the novice car driver instruction of Malaysia. Educational Technology Research & Development, 53(1), 111–123.
- Dunn, R., Beudury, J., & Klavas, A. (1989). Survey of Research on Learning Styles, Education Leadership, s. 50-57, Çev. Cem Babadoğan, Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 2001, 24-2, 604-619).
- Dunn, R. (1990). Rita Dunn answers questions on learning styles. Educational Leadership, 48 (2): 15-19.
- Demirkaya, H (2004). Yaşantısal Öğrenme Kuramının Coğrafya Öğretimine Uygulanması. SDÜ Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi, 5 (7), 54-55.
- Demir, T. (2008). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi (Gazi Üniversitesi örneği). Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 1(4) 129-148, <http://www.sosyalarastirmalar.com/cilt1/sayi4/sayi4pdf/demirtazegul.pdf>
- Erden, M. & Altun, S. (2006). Öğrenme Stilleri. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları Ltd. Şti.
- Duman, B. (2008). Öğrencilerin Benimsedikleri Eğitim Felsefeleriyle Kullandıkları Öğrenme Strateji ve Öğrenme Stillерinin Karşılaştırılması. Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 17(1). 203224, 25 Şubat 2009, <http://sosyalbilimler.cu.edu.tr/dergi/dosyalar/2008.17.1.482.pdf>
- Kaf Hasırcı, Ö. (2006). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri: çukurova üniversitesi örneği. Eğitimde Kuram ve Uygulama, 2(1), 15-25, 18 Haziran 2008 <http://eku.comu.edu.tr/index/2/1/okhasirci.pdf>
- Kolb, A.Y & Kolb (2005). The Kolb Learning Style Inventory—Version 3.1 2005 (Technical Specifications, 2)
- Kolb, D.A (1985). Learning Style inventory: Self Scoring Inventory and Interpretation Booklet. Boston: McBerandCompany.
- Kolb, D. A. (1984). Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development. New Jersey: Prentice Hall, Inc. Englewood Cliffs.

- Silver, H & Strong, Richard (1997). Gntegrating Learning Stylesand Multiple Intelligences, Educational Leadership/September, 55(1), 22.
- Şimşek, N. (2002). BİG 16 öğrenme biçemleri envanteri. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*, 1(1), 33-47.
- Tuna, S. (2008). Resim-Dş Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 7(25). 252-261, 27 Şubat 2009. <http://www.esosder.org/dergi/25252-261.pdf>
- Yalız, D. & Erişti, B. (2009). Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(4), 156-163.

Makale Alıntısı

Yıldırım, N.S. & Ö. Sivrikaya (2019). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğrenme Stillere Göre Akademik Başarılarının Araştırılması [Research of the Academic Achievements of the Students of the Department of Physical Education and Sports Teaching According to Their Learning Styles], *Spor Eğitim Dergisi*, 3 (3), 40-47.

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.